

Kap 44

Härefter följa i själva Oceanen svionernas samhällen, som utom genom män och vapen äro starka genom flottor! Fartygens form avviker (från den vanliga) däruti, att en i båda ändar befintlig förstäv bildar en till landning alltid färdig framsida. Man varken betjänar dem med segel eller fäster åror i rad vid sidorna. Roddverket är löst, som på vissa floder, och flyttbart på båda sidor, allteftersom omständigheterna fordra. Hos dem har även rikedom anseende, och därför härskar blott en, ej mera med några inskränkningar och med ovillkorlig rätt till lydnad (= att bliva åtlydd). Och vapnen äro icke, som hos övriga germaner, i var mans hand, utan förvarade under uppsikt av en väktare, och detta en slav, emedan plötsliga infall av fiender hindras av Oceanen, och vidare beväpnades händer, om de äro sysslolösa, lätt förfalla till självsvåld. Förvisso ligger det ju i konungens intresse att varken sätta en ädling eller friboren, icke ens en frigiven som uppsyningsman över vapnen.

Texten är hämtad ur Per Perssons Tacitus mindre skrifter (1929)

Svionerna levde på öar ute i den norra oceanen.

Barents sjökorts-karta från 1598 skulle kunna läsas som en högst schematisk upplysning om svionernas plats i nord

Beskrivningen av deras båtar med framstäv i bägge ändarna påminner om vikingafartygen